

Spelling 2003 van 't Venloos in 't kort

door drs. Frens Bakker

1. Klinkers

De klinkerteikens zien wie in 't Nederlands. 'n Paar aparte teikens zien:

* de <i>ö</i> :	deze klinker kump veur in wäörd wie	<i>Kölle, pötje, völle, rös, plökke;</i>
* de <i>ó</i> :	deze klinker kump veur in wäörd wie	<i>póp, kómp, hóned, póned;</i>
* de <i>æ</i> :	deze klinker kump veur in wäörd wie	<i>laeve, waers, maete, laeve, kaetel;</i>
* de <i>ää</i> :	deze klinker kump veur in wäörd wie	<i>wäörd, pääöl, näöd, häös, häökske;</i>
* de <i>ao</i> :	deze klinker kump veur in wäörd wie	<i>waord, paol, naod, haos, haok.</i>

Schrief noeëts *ee, oo, uu, aa* as det vanoet 't Nederlands verkieërd is, dus: *vader, moder, ruke, leje, kure, laje, leje, bloje, luje*.

2. Twieëklanke

Veurbelde van Venlose wäörd met twieëklanke:

<i>ieë¹⁾</i>	<i>twieë, zieë, fieës</i>	'twee, zee, feest';
<i>oeë¹⁾</i>	<i>roeëd, bloëët, knoeëje</i>	'rood, bloot, knoeien';
<i>uue¹⁾</i>	<i>duueske, duueje, huuere</i>	'doosje, dooien, horen';
<i>aej</i>	<i>traej, knaeje, baeje, gaeje</i>	'voetstap, kneden, bidden, wieden';
<i>uuj (uje)</i>	<i>luuj, kuuj, Truuij, luje</i>	'mensen, koeien, Truuus, luiden';
<i>euj</i>	<i>bleuj, (ik) greuj</i>	'bloei, (ik) groei;
<i>ääj</i>	<i>slääj</i>	'sloten';
<i>oej</i>	<i>roej</i>	'(trap)roede';
<i>ooj (oje)</i>	<i>(ik) booj, (ik) trooj, (ze) troje</i>	'(ik) bood, (ik) trapte, (ze) trapten';
<i>aoj</i>	<i>(ich) braoj</i>	'ik braad';
<i>aj (ajje)</i>	<i>paj, pajje, Haj</i>	'dikke vrouw, dikke vrouwen, Henri';
<i>aaj (aje)</i>	<i>(ik) vaaj, flaaj, laje</i>	'(ik) vouw, vlaai, la's'.

* Kees in principe veur *ou* en neet veur *au*, behalve as 't Nederlands *au* haet (bv. *ouk, koupe, rouk; auto*)

* Kees in principe veur *ei* en neet veur *ij*, behalve es 't Nederlands *ij* haet. (bv. *ein, tei, klein; fijn*)

1) Haol de twieëklanke NEET doorein met lang klinkers! Vergelijk ens de schriewies van:

fieës ('feest') – *fies* ('vie's); *broeëd* ('zwartbrood') – *broed* ('bruid'); *de luues* ('je leest') – *de luus* ('de luizen'). (As se 'n bietje euverdriefs, klinke *fieës*; *luues* haos wie 'fiejes; lujes' en *broeëd* haos wie 'broewed').

3. Meiklinkers

De meiklinkers zien wie in 't Nederlands. Twieë bezónder gevalle zien:

* de <i>gk</i> :	dit teiken kump veur in wäörd wie	<i>rögke, brögke</i> (en in alder Venloos in <i>zegke, ligke</i>);
* de <i>sj</i> :	dit teiken kump veur in wäörd wie	<i>sjoester, sjeklaad.</i>

4. *t of d op 't ind van wäörd*

As 't waord in 't Nederlands op 't ind 'n *d* haet, blief die in 't Venloos bewaard. As 't Nederlands gen veurbeld met *d* haet, dan altied 'n *t* schrieve, want die klink dao. Dus: *hóned, land, tand, bed, wied* naeve *kat, rat, wet*.

5. 't Kort wäördje *se*

D'n ónbeklemtoeënde vorm van *dich* is *se*. Det is 'n waord. Schrief det los van 't werkwaord. Dus: *kieks se, kums se, luumets se, paks se, kries se, as se kums, as se det luumets*.

6. Internationale wäörd

Internationale wäörd waere in 't Venloos zoeë vuuel meugelik in de internationale spelling geschreve, dus: *telefoon, televisie, diskette, computer, chatte, sms-e*.

VINGEROEF(F)ENINGE

De klanke *ie*, *oe* en *uu* kinne kort of lank oetgespraoke waere.

In einlettergrepige wäörd (en eur samestellinge) zien *ie*, *oe* en *uu* kort of lank. ‘t Lingeverschil wuuert meistal neet geschreve. As se wils meugs se de lange vorm met ‘n ^ op de twieëde letter schriewe.

Maar wie gezag: ‘t hoof neet per se.

	<i>kort</i>	<i>lank</i>
	<i>diek</i> ‘dik’	<i>diek (diēk)</i> ‘dijk’
	<i>boek</i> ‘bok’	<i>boek (boēk)</i> ‘buik’
	<i>buuk</i> ‘bokken’	<i>buuk (buūk)</i> ‘buiken’

In aope lettergrepe gaeve *ie*, *oe* en *uu* de gerekde oetspraak aan. Wils se ze kort make, móos se de meiklinker verdöbbele. Vergelyk ‘t met de schriefwies van ‘t Nederlandse ‘bon’ en ‘boon’.

	<i>kort</i>	<i>lank</i>
Nederlands	‘bon – bonnen’	‘boon – bonen’
Venloos	<i>diek – diekke</i> ‘dik – dikke’	<i>diek (diēk) – dieke</i> ‘dijk – dijken’
	<i>ik boet – boette</i> ‘(ik) boet – boeten’	<i>roet (roêt) – roete</i> ‘ruit – ruiten’
	<i>buut – buuttereedner</i>	<i>muus (muūs) – huzer</i> ‘muis – huizen’.